

Дурні люди...

Марія Козиренко

Дурні люди:

Розповідають одне одному

Про вічний спокій, про темні тонелі —

Зі світлом у кінці,

Захоплено й лякливо,

Хрестячись зліва направо.

Або зправа наліво...

Широко розплющуючи очі,

Намагаються побачити

Любов

У чужій душі

І — сліпнуть...

Дивні люди:

Не знають,

Як воно — бути світлом,

До якого всі прагнуть.